

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר בראשית

חלק ט

אור הזוהר 409 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

האדמו"ר מהאלמין

שעה אחת בגיהנם קשה יותר מכל יסורי איוב

וכבר כתב הרמב"ן ששעה אחת בגיהנם קשה יותר מכל יסורי איוב, כי האש של גיהנם הוא חזק יותר מן האש שלנו כי אפילו במדור הראשון כבר גדול כחו ששים פעמים יותר משלנו וכך מדור ומדור יגדל כחו של האש יותר ויותר עד ששים פעמים כידוע (ראה ספר שכר ועונש בראשית פרשת נח-ויגש). ולבד זה הרבה מיני בזיונות וכלימות קודם שבא לגיהנם שהולכין אחריו המונים המונים של מלאכי חבלה ומכריזין ואומרים דא הוא פלניא דמרדכי במאריה ולא חס על יקרא דמאריה ווי ליה לעילא ווי ליה לתתא (ועיין שכר ועונש פרשת מקץ, באריכות). גם כתבנו הסיבות שמביא האדם לחטא זה, וכולי האי ואולי יפרוש את עצמו מן העבירה ומגירי דיליה, ויתרחק ממנו יותר משיתרחק האדם מן הארי ומן הדוב.

אין לך דבר שעומד בפני התשובה

עוד כתבנו שגם אפילו אם נכשל אדם בחטא זה רחמנא לצלן אל יאמר נואש ואל יתייאש את עצמו בעבור זה ויאמר אין תקוה חלילה וחס לפי

דאיתא בזוהר שאין לחטא זו שום תיקון אל יסתכל בזה, כי איתא בשל"ה הקדוש כל מה שיאמר לך בעולם הזה עשה חוץ מצא, רצה לומר אפילו הקדוש ברוך הוא אומר לך צא ממחיצתו, ואין לך שום תיקון, לא תסתכל בזה, כי אין לך דבר שעומד בפני התשובה, ואדרבה יש ויש תקוה, והשם יתברך ידו פשוטה לקבל שבים וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח ותשב אנוש עד דכ"א ר"ת ד'ם כ'פירה' א'שת-איש'ה. שפיכת דמים עבודה-זרה גילוי-עריות, שהם ג' עבירות חמורות על כולם מועיל תשובה ותיקון, ויש כמה מיני תיקונים, ויש שזוכה לזה התיקון ויש שזוכה באחר, והקדוש ברוך הוא צופה לרשע וחפץ בהצדקו, והבא לטהר מסייעין אותו מן השמים. ועל כן כשיראה "בזה הספר" כי יש כמה וכמה תיקונים גם לזה החטא ואז ושב ורפא לו ועל ידי זה אוציא יקר מזולל והיה זה שכרי.

ביאת משיחנו תלויה בתיקון הברית קודם

מובא בספר אור הגנוז (מהרב הצדיק מורנו הרב רבי יהודה ליב הכהן זכר צדיק לברכה), וזה לשונו: **עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת**

לגיהנם עולים חוץ מג', הבא על אשת איש, והמלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם לחבירו.

ובילקוט (משלי תתקס"ד) כתב: והרשעים אינם נופלים בגיהנם אלא בשביל הערלה, אבל הקב"ה מציל את ישראל לעולם הבא מגיהנם בזכות המילה.

סו) ואיתא במסכת יומא (דף פ"ז עמוד א'), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו כדי שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנם.

זז) ואיתא במסכת נדה (דף י"ג עמוד ב'), הגרים והמשחקין בתינוקות מעכבין את המשיח. ואין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף (עבודה זרה דף ה' עמוד א').

ובמדרש תלפיות מבאר מאמר הנ"ל וזה לשון קדשו: אמר הכותב: זהו הטעם עצמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה על זרע לבטלה שמעכב הגאולה, משום שאם מוליד מאותו זרע בן או בת ממעט נשמות שבגוף ומקרב הגאולה, ונראה

סב) איתא במסכת ברכות (דף נ"ז עמוד ב'), אש אחד מששים לגיהנם.

סג) בספר דברי חיים פרשת נח (על הפסוק קץ כל בשר בא לפני) כתב: כי התיקון לפגם הברית הוא תשובה עם מסירת נפש דהיינו למסור נפשו לה'.

סד) בספר היכל הברכה מהגאון הקדוש מקאמארגע פרשת מקץ (דף רל"ז עמוד א') וזה לשונו: **כשיש איזה פגם בברית קודש** סוד ויו יוד אז בא מחשבות מינות והרהורים משונים על ה' יתברך, כי באמת נודע בשערים בעלה, כל חד לפום מה דמשער בלביה, וסוד שיעור רזא דברית, וכשפוגם בריתו נעשה מין חלילה, עד כאן לשונו.

סה) ואיתא במסכת סוטה (דף ד' עמוד ב'), כל הבא על אשת איש אפילו למד תורה היא תצודנו לדינה של גיהנם; לא ינקה מדינה של גיהנם.

ואיתא במסכת בבא מציעא (דף נ"ח עמוד ב'), כל היורדים

משיחנו באלף הששי ועיכוב הגאולה. עוד איתא בזוהר סבא (דף י"ח עמוד א') וזה לשונו וישא משלו ויאמר איתן משבך, איתן זה יסוד בוקר דאברהם והיינו הבוקר אור וגו' עיין שם. ונראה לי שזה שאמר הכתוב "הבוקר אור", בוקר הוא יסוד או"ד גימטריא ר"ז הוא סוד הגאולה העתידה, ורמז גם בנביא לעת ערב יהיה אור (זכרי' יד) **ערב הוא אלף הששי שהוא יסוד יהיה אור גדול שיתגלה אור הגנוז הוא סוד היסוד כשיתקון**, וזה שאמר הכתוב הבוקר אור שהוא תיקון יסוד, והאנשים שלחו מהגלות והוא מבית יוסף שהוא גם כן מדה זו.

ואיתא בזוהר (פרשת בא דף ל"ח עמוד ב') הא דכתיב אתא בוקר וגם לילה כמה דאת אמר וישכם אברהם בבוקר וגו' וכתיב ה' בוקר תשמע קולי ממש, עד כאן. והמכוון כי איתא בגמרא אמר ר' יוחנן אותו המלאך הממונה על הרוחות דומה

שמו, נקבצו אליו כל הרוחות שהוא ממונה עליהם ושאלו אותו שומר מה מלילה, פירוש אימתי יהיה הקץ, והשיב להם אמר שומר אתא בוקר שהוא **היסוד באלף הששי** שנקרא בוקר וגם לילה, רצה לומר **בסוף היסוד** כשיתחבר למדת לילה שהוא מלכות כנודע, אם תבעיון בעיו פירוש, אם יעשו תשובה לתקן מדת היסוד שהוא הפגם הגדול שפגמו במדה זו בעון קרי ושאר עבירות אזי יטהר היסוד ויתחבר במלכות ואז יבא משיח בן דוד שהוא **מדת לילה כנודע**. וזה שכתב הזוהר "ה' בוקר תשמע קולי", רצה לומר באלף הששי שהוא מדת היסוד, תשמע קולי שהוא התשובה, אערוך לך ואצפה אל הגאולה אימת קץ ההכרחי במדת היסוד הוא וכתב "בבוקר יאכל" עד כשיעשו תשובה והוא בוקר של אברהם כמו שכתוב בזוהר סבא, והוא **סוד יסוד רמז הגאולה** ואמר "ולערב יחלק שלל" שהוא

שתשובת זרע לבטלה הוא להרבות בלימוד התורה לשמה שכיון שחטאו גרם עיכוב הגאולה יעסוק בתורה שהיא תיקון על חטא שגרם החורבן שהוא ביטול תורה כדכתיב על עזבם את תורתם ונמצא שהוא רחוקה על עון זרע לבטלה יקרבה על ידו לתקן המעוות שנחרב הבית על ביטול התורה ובהיות עוסק בה לשמה יקרבה.

ושאל לי אחד, כיון שעון זרע לבטלה מרחיק הגאולה בזמן הבית שה' הגאולה לישראל מה ה' גורם, והתשובה שגם אז ה' גורם הרחקת הגאולה **משום שאם באותו זרע ה' מוליד בנים ובנות ה' ממעט נשמות שבגוף ועכשיו הגלות לא ה' צורך שהות כל כך להמתין עד שיכלו אותם הנשמות שמנע מלהביא.** (מדרש תלפיות).

ובספר הכוונות (דף ל"ז עמוד א') וזה לשון קדשו: ובא לציון ג'ואל ו'לשבי פ'שע ראשי תיבות גו"ף על דרך שאמרו חכמינו זכרונם לברכה אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף. ב'יעקב נ'אם י' ואני ראשי תיבות בני'ו כי המשחית זרע לבטלה מוסר בניו ביד החיצונים ולא באים לחדר גוף עד ששב בתשובה מפשעו ואז חוזרים בניו לגוף.

סח ואפשר לפרש בסייעתא דשמיא מה שכתוב בבראשית רבה (מ"ב ז'), אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח, דעל ידי תיקון מדת היסוד שהוא ברגליים (עיין עץ חיים) יבוא משיח במהרה.

עוד אפשר לפרש מה שכתוב במסכת עבודה זרה (דף ג' עמוד ב'), כיון שרואין מלחמות גוג ומגוג, אומר להן על מה באתם? אומרים לו על ה' ועל משיחו שנאמר (תהלים ב') "למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק" [אותיות קר"י] וגו', על שפגמו במדת היסוד ומלכות כנודע (ראה תיקונים) (דף ל' עמוד ב'), זוהר הקדוש (חלק א' דף צ"ג עמוד ב'). ועל ידי שמתקנים מדת היסוד נזכה למלכות* משיח בן דוד במהרה בימינו אמן.

ראה זוהר חלק ג' דף צ"א עמוד ב'.

סט איתא בתנא דבי אליהו זוטא (י"ב), חסידים עמי הארץ אף על פי שלא קראו ולא שנו אם אין בהם עובדי עבודה זרה, ואין בהם חמס וגזל, ואין בהם גלוי עריות ושפיכות דמים, והיו מהנין תלמידי חכמים מנכסיהן, הקדוש ברוך הוא מושיבן אצל הצדיקים ויהנו מן השמש שתזרח לצדיקים לימות בן דוד.

(ע)

כל יהודי מחויב ללחום בעד אבינו שבשמים למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מגלותא

הסוד הגדול – מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ב'ספר הברית' חלק א' "כתב יושר" כתב: ודרשתי וחקרתי היטב בכל לבבי לדעת סיבת אריכות הגלות החל הזה, וארא

בדורות האלה יש תורה הרבה בישראל, מרבים העם ללמוד משניות, גמרא ופוסקים גם ספרי קבלה – ובכל זאת לא בא לציון גואל. והרבה אנשים בדורות אלו התחזקו בתפלה בכל כח ועזו, וגם אלה צועקים ואינם נענים, והרבה אנשים עוסקים במצוות למרבה, עד כי מלאים מצוות כרמון – ועם כל זה שנת גאולי לא באה. ואם שלש אלה יש בדורות אלו, ועדיין לא שבנו לארצנו – מה נשאר לנו עוד, ואנחנו לא נדע מה נעשה יותר מזה לרצות פני עליון? ואמרתי אני בלבי: אין זאת, כי אם שיש איזה מפסיק העומד כנגדם ויבוא גם השטן בתוכם להחליש כח שלש אלה, כי זבוב מת אחד יביאיש שמן רוקח הרבה. ויהי כאשר חפשתי לדעת, מי הוא זה המפסיד, מצאתי שהוא מה אשר כל ג' כתות הנזכרים כולם אינם מכוונים למה שעושים, כי אם לצורך עצמם ולתועלתם, לא למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מן הגלות.

וכל אדם מישראל מחשבתו לדרכו פנה ולתועלת עצמו. וכל תורה או תפלה או מצוה אשר הוא עושה מכוון לקנות לו מקום חשוב בגן-עדן ועולם-הבא, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעולם הזה, ושיאריך ימים ושנים עם אשתו ובניו. וכל ישעו וכל חפצו של אותו יהודי אינו כי אם שיהיה לו פרנסה בכבוד, ושיזכה לבנות לו בית גדול וחצר מאבני גזית, כפיסין לבנים – הכל כמנהג המדינה, למען יעמוד ימים רבים ויירשוהו בניו ובני בניו אשר יולדו לו בארץ נכריה, ויראה זרע ויאריך ימים בגלות, ושימות בשיבה טובה ויספידו אותו הרב שבעירו עם שאר תופסי התורה אצל בית הכנסת, ויהיה לו לוויה גדולה ברוב עם בזוז ושסוי – זה כל תכלית המבוקש של הישראלי בגלות הזה.

וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד, אך משפה ולחוצ, לא בלב שלם, נכון למועדי רגל: בכל מועד ורגל אומרים אנו: "לשנה הבאה בירושלים" – לא היום ולא מחר, רק מדחים אותה שנה תמימה. ואף גם זאת לא בלב שלם, כי חפץ לבו לגמור הבנין שהוא בונה, שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים. וכן לגמור המשא ומתן שעל ד' וה' שנים אשר עשה עליו כתב וקשר מן השררה או מן המלכות, ואין קורא בצדק ואין עושה באמת, בכל שלש כתות הנזכרים, הדברים כדי למחר את הקץ ולפדות גוי ואלקיו ולמפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה – זה לא יש בו. והוא שאמר הכתוב: "וכל חסדו כציץ השדה" (ישעי' מ'), כלומר: אינם מכוונים בתורה ותפילה ומצוות שלהם כי אם לטובת עצמם, לתועלתם לבד: או לעולם הזה או לעולם הבא או לשניהם יחד. ואין איש שם על לב לעשותם לי לשמי ולמעני כדי להוציאני מצערי ומגלותי. כמו שאמר בזוהר: "כל חסד דאינון עבדין, לגרמיהו

על הקורא חלקנו כל ענין וענין לבדו, ליתן רווח להתבונן בין פרשה לפרשה.

ואחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש, להיות חלקי ממזכי הרבים, ואולי אבנה גם אנכי ממנה, ואליכם אישים אקרא להגות בספר הזה ולחזור עליו פעמים אין מספר, כי הם דברי הראשונים כמלאכים ותורה יבקשו מפייהם, ודברים היוצאים מלבות קדושים, יכנסו בלבבות בני ישראל גזע תרשישים, ובזה נשלם ההקדמה בעזר צורי וגואלי.

ואני תפילה לה' שזכות הרבים תעמוד לי שלא אכשל בדבר הלכה חס ושלום וישמחו בי חברי שלא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא, לא על מותר אסור ולא על אסור מותר, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם, ויתקבלון מילי בבי מדרשא.

חיות א-להית. והנשמה שבגוף אינה אלא ענף קטן דבוק בשורש שנשאר למעלה דבוק באילן, והוא הנקרא מזלו של אדם, כי ממנו נוזל השפע אל הענף שבגוף. והנה השורש הזה בשרשו עליון מאד בראש עולם האצילות ברומו מזל דעת עליון דנוצר ונקח. ועוד למעלה דריש דלא אתידע והענף ארוך מתפשט בכל העולמות עד התלבש קצהו בזה הגוף, ובכל מדרגה שבכל עולם מניח שם שורש אחד, ואין לך נשמה שאין לה שרשים לאין קץ זה למעלה מזה, ועל ידי מעשיו זוכה להעלות לכולם, ובכל חטא אשר יחטא האדם פוגם בענף נשמתו הדבוקה בשורש והשורש הוא בחינת כתר, והענפים הם בחינת חב"ד חג"ת נה"י [חכמה בינה דעת, חכמה גבורה תפארת, נצח הוד יסוד] וכל אחד כלול מארבע, והם חוטי שלהביות דבוקים בשרשן **כת"ר** וכשנתחייב **כרת** [אותיות דדין כאותיות דדין] ניתק החוט משרשו ונכבה וכבה והולך עד שנעשה רוחו וחיות שלו כרוח הבהמה וחיותה. ולכל זה מהני מצות תשובה לשוב אל שורשו, כי שורשו לא נפגם כי אין מגיע שם פגם, ושורש תורה ומצות היא בדעת התחתון ומצות תשובה בינה היא למעלה מדעת הזה, ומתקן כל הפגמים. אבל זה החטא הוא כללי פוגם בשרשו ומזלו העליון ודעת עליון שהוא למעלה מבינה תשובה ולא מהני ליה **תשובה לתקן הפגם כי העושה חטא זה תיכף סר ממנו צלם אלקים ונעשה חיה רעה טורף ומזיק בכעס וגאווה ומדות רעות משחית ממש כאחד מן השדים ופחות ממנו, ותורתו ותפלתו טורפין הקליפות ממנו. ולכל זה מהני התשובה גם החרטה והבכיה באמת לפני א-ל עולם עד שיעיד עליו יוצר בראשית שלא יעשה כזאת ובתשובה יהיה תורה ומצות שלו בקדושה אבל לתקן חטא זה העצום והמר והנמהר חמור מכל העבירות שבעולם כי פוגם במקום גבוה מאוד, כל זמן שלא עשה תשובה באמת כדינו ניכר היטיב שאין לו חלק באלקי ישראל ואסור לדבר עמו כי מטמא בהבל פיו ואסור להסתכל בצורתו. אבל אחר שעשה תשובה באמת חוזר לצורת יהודי אבל לתקן חטא מכל וכל אי אפשר על ידי תשובה לבדה אלא בתיקונים. ולפיכך נתנו חכמינו זכרונם לברכה שיעור אונאה בשתות דוקא דאם אדם פוגם במדת היסוד שהוא מדה ששית יכול לטעות את עצמו בכל דרכיו ועבודתו לגמרי ויוכל לדמות בנפשו כי הוא עובד את ה' ויש לו מדרגות אהבה ויראה ובאמת לא התחיל מאומה לעשות ובחשיכה יתהלך כל ימיו עד שיתקן פגם זה, ואז יאיר לו אור, כמו שכתוב אור זרוע לצדיק, ויראה איך שהוא רחוק עדיין לגמרי מעבודה, ואז ילך לבטח דרכו דרך ה', עד שיזכה להיות גורלו כגורל הצדיקים. אך לזה אמרו חכמינו זכרונם לברכה אין אונאה לקרקעות, מי שעל כל פנים שפל בדעתו ומכיר פגמו המר הזה ונפשו כעפר לכל הוא, לא יאנה את עצמו בעבודת השם יתברך, (דובר שלום).**

מדת מלכות, יחלק שלל בהתחבר יסוד אל המלכות אזי יחלק שלל כמו שאמר שם לילה. (אור צדיקים).

לזאת נתתי על לבי ללקט ציצים ופרחים מדברי חכמינו זכרונם לברכה, המפוזרים בש"ס בבלי וירושלמי זוהר הקדוש וכתבי האריז"ל ומדרשים בענין חומר איסור הנכשל בפגם הברית וגודל הפגם הנגרם להנפש בזה ובבא"ע, גם חפשתי חיפוש אחר חיפוש בספרי הראשונים וגדולי האחרונים, והעתקתי דבריהם בלי יתרון ומגרעת, ודבריהם הקדושים יכניסו אור בהיר בלב הקורא ומתבונן בהם, וילהיבו את נפש האדם להשמר מאד מכל ענפי האיסור של פגם הברית, ועל כל פנים יועיל לשכחה, כי בשים עין להגות ולחזור דבריהם הקדושים, יחקק בזכרונם אזהרת התורה הקדושה באיסור הנורא הזה, ואם לא ימוש התורה הזה מזכרונם, מובטח לו לאדם שלא יחטא. וכדי להקל

עבדיך". ואוי לאזנים שכך שומעות, קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה, היא אמנו שכינתא קדישא, רוצה לצאת מן הגלות עם כל בניה, ושומע אין לה, צעקה ואין מושיע לה, ופורק אין.

ובכן, אחי ועמי, לבטח תדעו, כי כל זמן שלא נכוון בתורה ותפלה ומצוות רק כדי למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה, לא זולת - לא יבוא משיחנו, כי הוא יתברך מתנהג עמנו מדה כנגד מדה ואומר: אתם אינם חסים כי אם על עצמכם, לא עלי - אף אני לא אחוס עליכם. ולא נקוה לאיש ולא ניחל לבני אדם גדולים, שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל, כי הוראה ללבב הוא היודע מי גדול, לא הוראה לעינים! אך כל איש יהודי בעצמו, אפילו אינו בעל תורה ולא בר אורין כלל, מחויב ללחום בעד אבינו שבשמים, שהוא ימלוך על הארץ ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו, היא ארץ ישראל, במצוות אשר הוא עושה ולכוון בכל מצוה רק למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מגלותא. אך אלקים יפדה יהיה כל כוונתו, כי בשולחן ערוך יורה דעה כתוב, שבכל מיני צדקות, כגון: להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות חולים, להכלל פדיון שבויים קודם, ואסור לאחר אפילו רגע. ואם כך הדין בפדיון שבויים לבן אדם אחד, מכל שכן לפדות גוי ואלקין, שהוא פדיון שבויים הכללי.

ואל יאמר האדם בלבו: "מה אני ומה ערכי, שיהא כח במצוותי לפעול דבר גדול כזה?" כי אם מכך הוא בערכו המצוה בעצמה ערכה גדול ורב כחה לפעול זאת, אם יכוון בו למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מגו גלותא. ואז עד מהרה שנת גאולנו באה, ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל, וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכוננה עליון, עד כאן לשונו.

עא (הפוגם בריתו זוכה, שעל כל שער שבזקנו שורין שמונים אלף שדים משחיתים, וקורין לפניו טמא בעולם הזה, וטמא ובעולם הבא).

ראה בספר זוהר חי פרשת נח (דף ס"ב עמוד א') וזה לשונו: כי תיכף כשאדם רשע עושה מעשה רשע הזה להשחית זרעו ומוסר בניו לשדים תיכף סר ממנו הצלם ונעשה חיה רעה, ועל כל שער שבזקנו שורין שמונים אלף שדים משחיתים וקורין לפניו טמא טמא בעולם הזה ובעולם הבא עד שירצה עינו בהרבה טעמי מיתה רחמנא ליצלן, כולי האי ואולי בר בתשובה סגי הממית כל הקליפות והשדים שהוליד במעשה הרע הזה, ונוח לו להמית עצמו לדעת שלא יעשה כזה.

עוד כתב בזוהר חי (פרשת ויחי דף ר"ט) וזה לשונו: לחבלא זרעא בריקניא זה החטא הוא חמור מכל עבירות שבעולם כי יש לכל בר ישראל שורש ומזל השופע עליו חיות גופני ורוחני

ואסיים בדברי הספר חסידים (סימן רכ"ד) וכל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו וממליצים טובה עליו, יהי רצון שכל הצדיקים

להשתתף בצער השכינה

בית המלון הוא בכפר, אם הוא רק נקי, אזי זה בית מלוננו ללון שם.

המשתתף בצער השכינה - תיכף מוצאת השכינה מקום לדור אצלו

הנמשל מובן ממילא: בזמן שבית המקדש היה קיים והיה שכינת כבודו בבית קדשי הקדשים, אזי אם היה האדם רוצה לשאוב רוח הקודש או נביאות, היה צריך עבודה גדולה וכו', אבל עתה בגלות המר שגם השכינה הקדושה גלתה עמנו בעוונותינו הרבים, היא נעה ונדה בארץ ותשוקתה מאד למצוא מקום דירה לשכון בה, ואם מצאה מנוח ומקום נקי, אדם שהוא רק נקי מעבירות וחטאים אזי שם היא דירתה. (נועם אלימלך פרשת וישב).

משל למלך שהוא במקום כבודו בביתו ובחצרו בפלטין שלו, ויבוא איזה אוהב המלך וירצה להזמין לסעודתו לביתו, אזי בודאי יכעוס עליו המלך, כי אין כבוד של מלך לצאת מפלטין שלו לבית אחרים, גם אם תהיה הסעודה גדולה עד למאוד, ובלתי אפשרי שיזמין את המלך לביתו עד שיכין כל ההכנות ויעמיד מליצים ופרקליטים גדולים שימצא חן בעיני המלך שיבוא לסעודתו.

אבל כשהמלך נוסע בדרך ורוצה ללון בדרך, אזי כאשר ימצא מקום נקי באכסניא נקי, אף אם

180,000 דפי זוהר חדשים נלמדים בכל יום, לרפואת מרן רבי חיים עובדיה יוסף בן גורג'יה שליט"א

שבור והסר את הנחש והשטן ובצל כנפי השכינה נחסה ונתלונן וכך אנו מצילים את מרן שליט"א, ואת כל העולם כולו.

זכית לשבור את היצר הרע - התחברת לכוח הרשב"י ע"ה ברשותך כוח מגן פלאים ועצמה אדירה, החיית את נשמת האומה - הארכת את חייו של מרן שליט"א.

אנא חוסו על עם ישראל כי עם ישראל צריך את מרן שליט"א בריא ומלמד תורה ברבים, ואין לנו עצה אלא זכות הרשב"י הקדוש שיכול לבטל כל הגזירות ולהשפיע כל הישועות כדברי מרן הרי"ח הטוב בעל הבן איש חי זיע"א - צַדִּיק יְסוּד הָעוֹלָם, גִּלְהַ מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם, יָכוֹל לַפְטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאֵי. קוּלוּ זְמַר עֲרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאֵי. תוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאֵי.

- עננו בזכותיה דבר יוחאי עננו!